

முதல் வாசகம்: எபிரேயர் 2:14 - 18

சகோதர சகோதரிகளே! ஊழும்இ இரத்தமும் கொண்ட அப்பிள்ளைகளைப் போல் அவரும் அதே இயல்பில் பங்கு கொண்டார். இவ்வாறு சாவின்மேல் ஆற்றல் கொண்டிருந்த அலகையைச் சாவின் வழியாகவே அழித்து விட்டார். வாழ்நாள் முழுவதும் சாவுபற்றிய அச்சத்தினால் அடிமைப்பட்டிருந்தவர்களை விடுவித்தார். ஏனெனில் அவர் வானதூதருக்குத் துணை நிற்கவில்லை. மாறாக, ஆபிரகாமின் வழிமரபினருக்கே துணை நின்றார் என்பது கண்கூடு. ஆதலின், கடவுள் பணியில் அவர் இரக்கமும், நம்பிக்கையும் உள்ள தலைமைக் குருவாயிருந்து, மக்களுடைய பாவங்களுக்குக் கழுவாயாகுமாறு எல்லாவற்றிலும் தம் சகோதர சகோதரிகளைப்போல் ஆக வேண்டிதாயிற்று. இவ்வாறு தாமே சோதனைக்கு உள்ளாகித் துன்பப்பட்டதனால் சோதிக்கப் படுவோருக்கு உதவி செய்ய அவர்வல்லவர்.

பதில்பாடல் : திருப்பாடல் 105:1-4,6-7,8-9

எருசலேமே ஆண்டவரைப் போற்றுவாயாக.

நற்செய்தி: மாற்கு1:29-39

அக்காலத்தில் இயேசு தொழுகைக் கூடத்தை விட்டு வெளியே வந்து யாக்கோபு, யோவானுடன் சீமோன், அந்திரேயா ஆகியோரின் வீட்டிற்குள் சென்றார்கள். சீமோனுடைய மாமியார் காய்ச்சலாய்க் கிடந்தார். உடனே அவர்கள் அதைப் பற்றி இயேசுவிடம் சொன்னார்கள். இயேசு அவரருகில் சென்று கையைப் பிடித்து அவரைத் தூக்கினார். காய்ச்சல் அவரை விட்டு நீங்கிற்று. அவர் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தார். மாலை வேளையில், கதிரவன் மறையும் நேரத்தில் நோயாளர்கள், பேய்பிடித்தவர்கள் அனைவரையும் மக்கள் அவரிடம் கொண்டுவந்தார்கள். நகர் முழுவதும் வீட்டு வாயில்முன் கூடியிருந்தது. பல்வேறு பிணிகளால் வருந்திய பலரை அவர் குணப்படுத்தினார். பல பேய்களையும் ஓட்டினார்; அந்தப் பேய்கள் அவரை அறிந்திருந்ததால் அவற்றை அவர் பேசவிடவில்லை. இயேசு விடியற்காலைக் கருக்கலில் எழுந்து தனிமையான ஓர் இடத்திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். அங்கே அவர் இறைவனிடம் வேண்டிக் கொண்டிருந்தார். சீமோனும் அவருடன் இருந்தவர்களும் அவரைத் தேடிச் சென்றார்கள். அவரைக் கண்டதும், 'எல்லாரும் உம்மைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்றார்கள். அதற்கு அவர், 'நாம் அடுத்த ஊர்களுக்குப் போவோம், வாருங்கள். அங்கும் நான் நற்செய்தியைப் பறைசாற்ற வேண்டும்; ஏனெனில் இதற்காகவே நான் வந்திருக்கிறேன்' என்று சொன்னார். பின்பு அவர் கலிலேய நாடுமுழுவதும் சென்று அவர்களுடைய தொழுகைக் கூடங்களில் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றி பேய்களை ஓட்டி வந்தார்.

தியானம்: மனிதர்களாகிய நமக்கு பல தேவைகள் இருக்கின்றன. அத்தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வதே நமது கடமையாகவும் இருக்கின்றது. அதற்காக நாம் உழைக்கின்றோம். சில அத்தியாவசிய தேவைகளை எம்மால் பூர்த்திசெய்யமுடியாமல் இருக்கின்றபோது மனம் அங்கலாய்க்கின்றது. அப்போது அதை நிறைவேற்ற நாம் சிலரின் உதவியை நாடிச்செல்ல வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக நோய்வாய்ப்படும்போது வைத்தியரை அணுகியே ஆகவேண்டும். உணவுவகைகளை வாங்க கடைகளை நாடி செல்ல வேண்டும். இவ்வாறாக நாம் தனித்து வாழமுடியாது. பலரை சார்ந்து தான் வாழவேண்டிய கட்டாய நிலைமை நமக்கு. நற்செய்தியில் இறைவனைத் தேடி மக்கள் வருவதையும், அவர்களைத் தேடி யேசு செல்வதையும் நாம் பார்க்கலாம். இங்கே தேடல் இருவகைப்படுகின்றது. தேடிச் செல்வது ஒன்று, தேடி வருவது மற்றொன்று. நாம் தேடிச் செல்கின்றோமா? அல்லது தேடி வரும் வரை காத்திருக்கின்றோமா? யாரைத் தேடுகின்றோம்? எதற்காக தேடுகின்றோம்? எதை தேடுகின்றோம்? உங்களின் பதில் என்ன?